

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการด้านการท่องเที่ยวการกีฬามีความสำคัญอย่างมากและได้รับความสนใจในด้านวิชาการและความสนใจของรัฐบาล เพราะการท่องเที่ยวการกีฬามีส่วนทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น รวมทั้งมีอิทธิพลด้านอื่น ๆ ได้แก่ การเพิ่มทักษะและสมรรถภาพทางด้านร่างกายและจิตใจที่ดี สามารถยกระดับความรู้สึกที่ดีในชุมชน และทำให้มีความรู้สึกภาคภูมิใจในประเทศชาติของตน (Deery, Jago, & Fredline, 2004, pp. 235-245) ทั้งนี้การท่องเที่ยวการกีฬา เป็นส่วนหนึ่งของ ยุทธศาสตร์ที่สองในการพัฒนาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยระยะสามปี (พ.ศ. 2547-2549) โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นการวางรากฐานของประเทศไทยให้เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวของเอเชีย (Tourism Capital of Asia) ภายในสามปี ยุทธศาสตร์ที่สองนี้ เป็นการพัฒนาลินค้า และบริการทางการท่องเที่ยว เพื่อให้มีคุณภาพมาตรฐาน และสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน โดยกลุ่มผลผลิตหรือสินค้า (Product) ที่จะดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวการกีฬาได้ถูกกำหนดให้อยู่ในกลุ่มสี่ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวตามความสนใจเฉพาะ สำหรับกิจกรรมการท่องเที่ยวการกีฬาเป็นกิจกรรมหนึ่งในสิบสามกิจกรรมที่มุ่งพัฒนา ในขณะเดียวกันการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวการกีฬามีความหลากหลายและมีความเฉพาะเจาะจง (กีฬากับการท่องเที่ยว, 2551) ซึ่งการท่องเที่ยวการกีฬาสามารถแบ่งออกเป็นสามประเภท คือ การท่องเที่ยวย้อนอดีตสถานที่หรือเยี่ยมชมสถานที่ทางการกีฬา (Nostalgia Sport Tourism) ได้แก่ หอเกียรติยศทางกีฬา พิพิธภัณฑ์ทางกีฬา และสนามกีฬาที่มีชื่อเสียง การท่องเที่ยวการแข่งขันกีฬา (Event Sport Tourism) ได้แก่ การชมรายการแข่งขันกีฬา และการท่องเที่ยวเพื่อประกอบกิจกรรมกีฬา (Active Sport Tourism) ได้แก่ การท่องเที่ยวปีนหน้าผา ใต้เขา ปั่นจักรยาน ไตรกีฬา การแข่งวิ่งมาราธอน เทนนิส กิจกรรมทางน้ำ การผจญภัย และกอล์ฟ (Gibson, 2006, pp. 12-13; Koa, 2008, p. 53)

แนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องในอนาคตของการท่องเที่ยวของกลุ่มเป้าหมายการท่องเที่ยวการกีฬา ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้มีการศึกษาและฐานะทางเศรษฐกิจดี รวมทั้งผู้ให้ความสนใจท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพมากขึ้นตามลำดับ การท่องเที่ยวกอล์ฟจึงเป็นทางเลือกใหม่ที่สามารถดึงดูดค่าเฉพาะกลุ่มได้ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีสนามกอล์ฟหลายแห่งที่ได้มาตรฐานสากล

ทั้งนี้ จากการศึกษาพบว่า การท่องเที่ยวกอล์ฟมีศักยภาพสูงพอควรเนื่องจากกอล์ฟเป็นกีฬา และเป็นประเภทของการออกกำลังกายที่ดี โดยเหมาะสำหรับผู้ใหญ่หรือวัยกลางคนขึ้นไป และกำลังได้รับความสนใจในกลุ่มประชากรหญิงและวัยรุ่นในการเล่นกอล์ฟมากขึ้นตามลำดับ เพราะโลกธุรกิจมีแนวโน้มจ้างผู้หญิงเป็นผู้จัดการระดับสูงมากขึ้น ขณะที่วัยรุ่นสนใจสร้างภาพลักษณ์และยกระดับฐานะในสังคม ซึ่งการเล่นกอล์ฟไม่เพียงช่วยให้สุขภาพแข็งแรง แต่เป็นวิธีหนึ่งในการสร้างสรรค์และสร้างพันธมิตรทางธุรกิจในกลุ่มผู้มีฐานะและมีเกียรติ และที่สำคัญจากศึกษาและการวิจัยพบว่า การท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทยมีโอกาสด้านการตลาดสูง เนื่องจากความต้องการของนักท่องเที่ยวทั่วโลกในการเล่นกอล์ฟขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 10.5 ต่อปี ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2563 ประกอบกับประเทศไทยมีสนามกอล์ฟที่ได้มาตรฐานมากเพียงพอ มีคุณภาพได้มาตรฐานระดับโลก และมีความพร้อมด้านบริการที่นักท่องเที่ยวมีความพอใจเป็นอันดับสองรองจากสหรัฐอเมริกา และคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติมาเล่นกอล์ฟในประเทศไทยเพิ่มขึ้น นอกจากนี้สนามกอล์ฟของประเทศไทยยังมีจุดเด่นหลายประการที่เหนือกว่าสนามกอล์ฟในต่างประเทศ โดยเฉพาะอัตราค่าใช้สนามและบริการต่างๆ ที่ถูกที่สุดแห่งหนึ่งของโลกและคุณภาพบริการที่ประทับใจ เหล่านี้ล้วนเป็นที่ยอมรับจากนักกอล์ฟต่างชาติที่ได้มีโอกาสสัมผัสสัมผัสสนามกอล์ฟในประเทศไทยด้วยตนเอง (สมดี หงส์ไพศาลวิวัฒน์, 2548, หน้า 35, 37, 39) และปัจจุบันการดำเนินงานของธุรกิจท่องเที่ยวกอล์ฟทั่วประเทศ ที่ได้มาตรฐานและสามารถให้บริการมีจำนวน 256 แห่ง กำลังได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกหลายประการ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางชีววิทยา และการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง (จิรา บัวทอง, 2550, หน้า 1-5; สมดี หงส์ไพศาลวิวัฒน์, 2548, หน้า 42; พิเชียร อำนาจรัฐประเสริฐ, 2535)

จากผลกระทบของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลให้อำนาจซื้อและทำให้ความต้องการท่องเที่ยวกอล์ฟลดลง การแข่งขันในธุรกิจการท่องเที่ยวกอล์ฟมีมากขึ้นเพราะสนามกอล์ฟในยุโรปซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญมีจำนวนเพิ่มขึ้น และการส่งเสริมการท่องเที่ยวกอล์ฟทำได้ค่อนข้างยากเพราะธุรกิจกอล์ฟส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติ ทำให้ผู้จัดการธุรกิจการท่องเที่ยวกอล์ฟ มีความจำเป็นที่จะต้องหามาตรการและกลยุทธ์ต่าง ๆ ทางด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ เพื่อที่จะมีส่วนแบ่งการตลาดหรือจำนวนนักท่องเที่ยวกอล์ฟเพิ่มมากขึ้น ทำให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดได้ โดยเริ่มต้นในด้านการบริหารจัดการภายใน ซึ่งเป็นสิ่งที่องค์กรสามารถดำเนินการควบคุมได้ และการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวกอล์ฟให้เติบโตอย่างเหมาะสม สร้างความ

ได้เปรียบทางการแข่งขัน และเป็นแหล่งสร้างงานที่เพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับสังคมไทยได้อย่างต่อเนื่องซึ่งจำเป็นต้องอาศัยกลไกสามประสาน ประกอบด้วย ประการแรก นโยบายที่ชัดเจนและดำเนินมาตรการที่โปร่งใสเป็นธรรมของรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประการที่สอง ความตั้งใจจริงใจ และความรู้ที่ถูกต้องแบบมืออาชีพของเจ้าหน้าที่ที่ให้การส่งเสริม และประการสุดท้าย การมีส่วนร่วมอย่างจริงจังและมีจิตสำนึกที่ถูกต้องของผู้ให้บริการและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง (สมดิ หงส์ไพศาลวิวัฒน์, 2548, หน้า 44) ขณะเดียวกันผู้จัดการการท่องเที่ยวก็เริ่มเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริหารและสร้างการเป็นผู้นำทางการจัดการ ได้แก่ การทุ่มเทในการพัฒนาธุรกิจทางด้านอาคาร สถานที่ และเทคโนโลยี ซึ่งหมายถึงการนำความก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาใช้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ โดยหวังว่าจะสามารถดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวกลับเข้ามาใช้บริการในธุรกิจของตนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นงบประมาณส่วนใหญ่ของธุรกิจ จึงถูกใช้ไปในเรื่องของการลงทุนในสินทรัพย์ เน้นการทำธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เมื่อลงทุนสินทรัพย์มากขึ้น จำนวนเงินที่จะนำมาจ่ายเงินเดือน สวัสดิการ และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับบุคลากรก็ลดลง นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมภายนอกยังบีบคั้นให้ผู้จัดการ ต้องลดจำนวนบุคลากร โดยเพิ่มภาระหน้าที่ในการทำงานให้กับบุคลากรที่เหลืออยู่ ทำให้ปัจจัยบุคลากร ซึ่งได้แก่ ความพึงพอใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรเริ่มลดถอยไป บุคลากรที่เหลืออยู่ต้องทำงานในหลายๆ หน้าที่ อันส่งผลให้บุคลากรเริ่มท้อถอย ขาดขวัญและกำลังใจ ขาดวินัย ขาดความกระตือรือร้น ขาดจิตสำนึก มีการเอาเปรียบซึ่งกันและกัน (ธีรพล แซ่ตั้ง, 2545, หน้า 106; Steers, 1977, p. 2) สิ่งที่ส่งผลกระทบตามมาก็คือ ประสิทธิภาพขององค์กร ซึ่งหมายถึง ระดับการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรขององค์กรซึ่งนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในระยะสั้นและระยะยาวขององค์กร (สมดิ หงส์ไพศาลวิวัฒน์, 2548, หน้า 42; Steers, 1977, p. 3; Robbins, 1987, p. 51; Jones, 2004, p. 15) จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาซึ่งถ้าหากไม่ได้รับการแก้ไข จะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา และในที่สุดองค์กรไม่สามารถที่จะคงอยู่ได้ (Steers, 1977, p. 2) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งผลงานวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์และเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

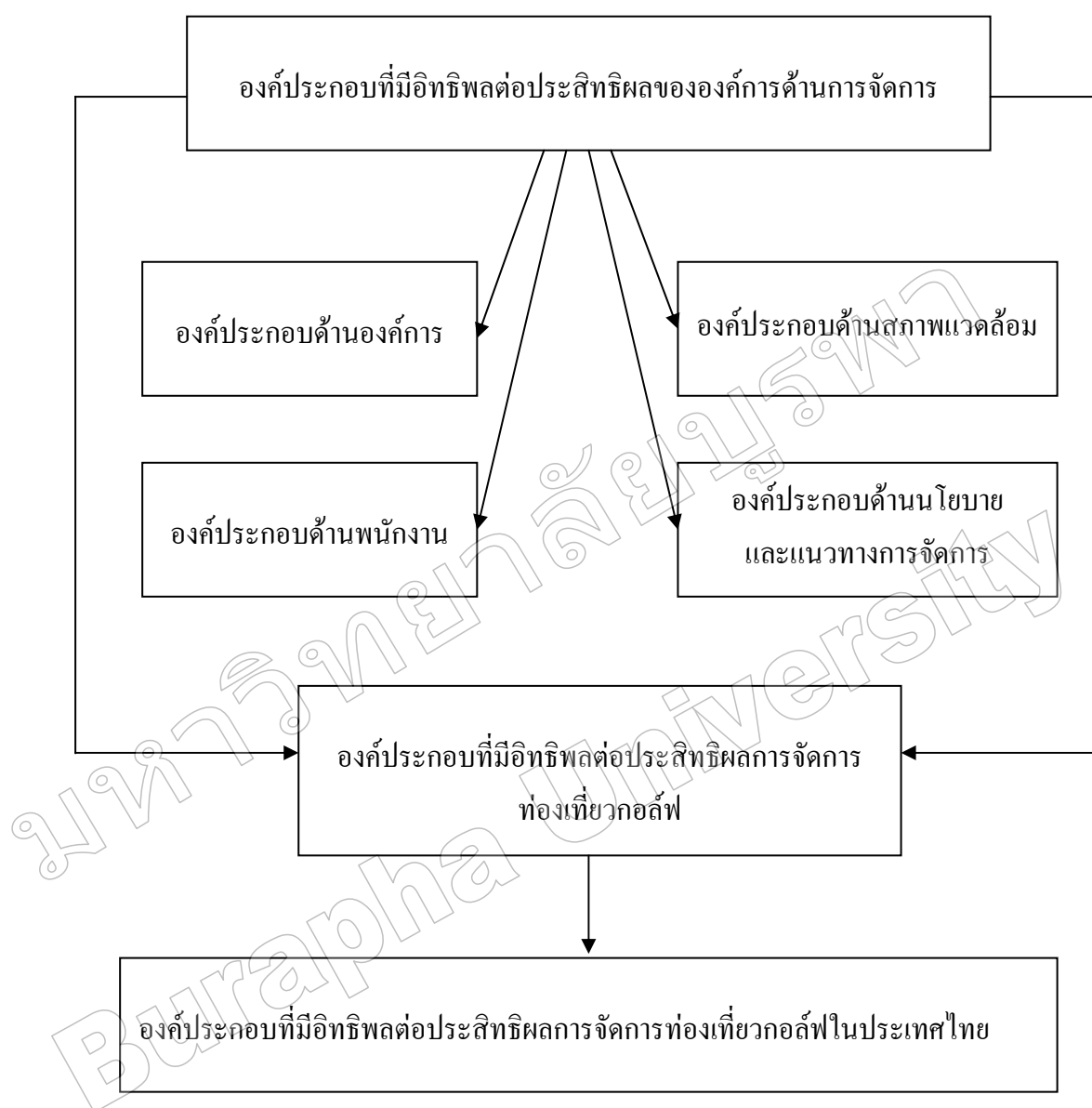
1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย
2. เพื่อสร้างแบบจำลององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย
3. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

คำถามในการวิจัย

1. มีองค์ประกอบใดบ้าง ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย
2. แบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย มีลักษณะอย่างไร
3. แบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่

กรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการวิเคราะห์ทฤษฎีและแนวคิดต่างๆ เกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุนั้น ผู้วิจัยอาศัยแนวคิดของสเตียร์เป็นหลักและแนวคิดนักวิชาการท่านอื่นประกอบ (Steers, 1977, pp. 1-204; Robbins, 1987; Jones, 2004, p. 15; Daft, 2007; ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2545, หน้า 1-696) สรุปเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้น ซึ่งมีจำนวน 4 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบด้านองค์การ 2) องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม 3) องค์ประกอบด้านพนักงาน 4) องค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยเชิงคุณภาพด้านประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ซึ่งมีแผนผังกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย

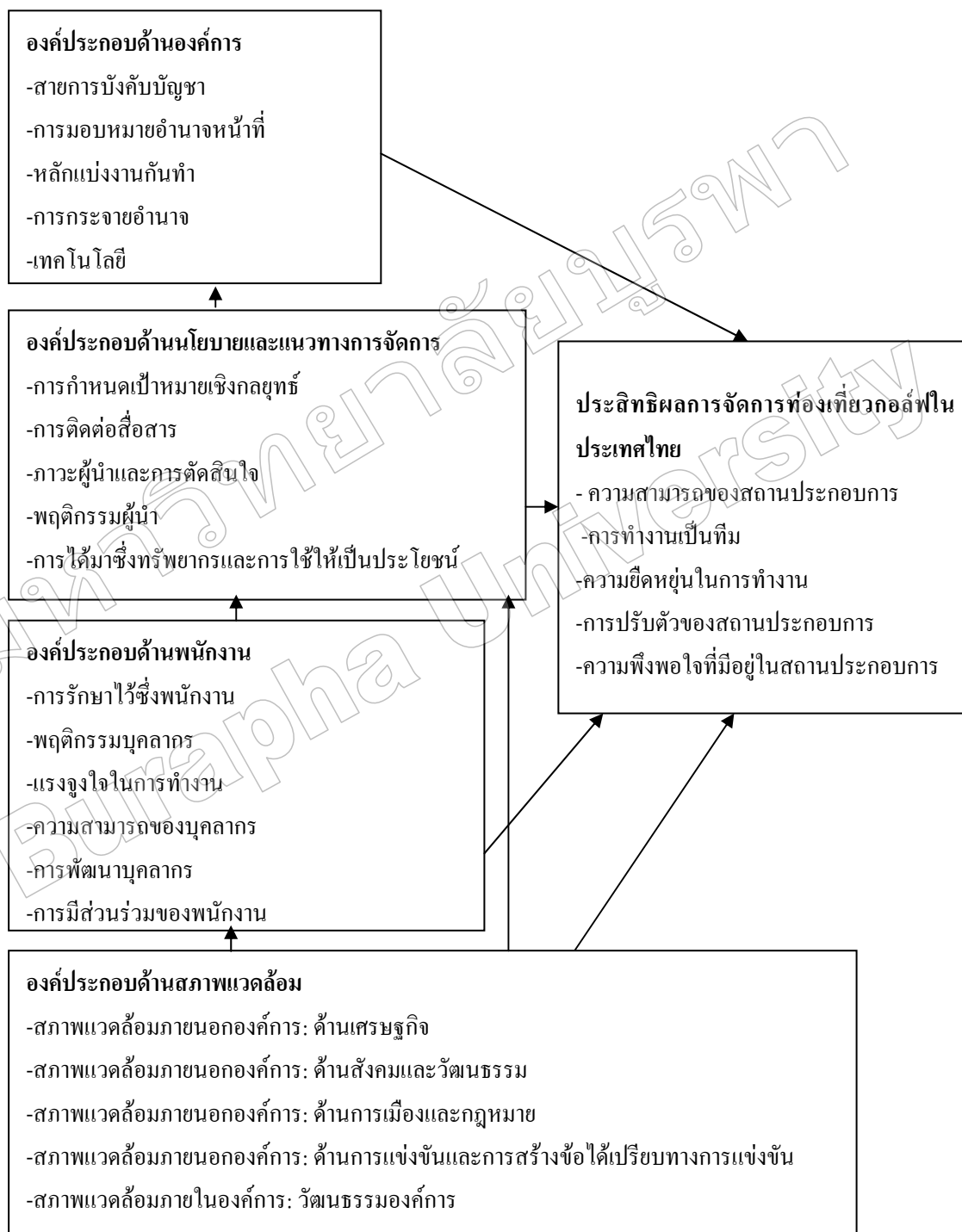
กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้พัฒนาขึ้นจากการวิจัยเชิงคุณภาพ (ระยะที่ 1) พร้อมทั้งการบูรณาการโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้หลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสตีร์ (Steers, 1977) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์การ ได้แก่

องค์การ พนักงาน สภาพแวดล้อม นโยบายและแนวทางการจัดการ ประกอบกับแนวคิด ทฤษฎีของ ท่านอื่น ที่ได้ทำการศึกษาและวิจัย ผู้วิจัยจะได้ประยุกต์มาเป็นกรอบแนวคิดดังนี้

ประสิทธิผลของการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ ผู้วิจัยได้อาศัยแนวความคิดสเตียร์ (Steers, 1977) โจนส์ (Jones, 2004) และได้นำมาปรับปรุงและผสมผสานกับข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็น ประสิทธิผลของการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ โดยแบ่งประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ ออกเป็น 5 ด้าน คือ ความสามารถของสถานประกอบการ การทำงานเป็นทีม ความยืดหยุ่นในการ ทำงาน การปรับตัวของสถานประกอบการ และความพึงพอใจที่มีอยู่ในสถานประกอบการ สำหรับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ ผู้วิจัยอาศัยข้อค้นพบจากงานวิจัยเชิง คุณภาพ แนวคิด ข้อค้นพบทางการวิจัยของนักวิชาการ โดยองค์ประกอบด้านองค์การ เกี่ยวกับ สายการบังคับบัญชา การมอบหมายอำนาจหน้าที่ หลักแบ่งงานกันทำ การกระจายอำนาจ ช่วงการ จัดการ และเทคโนโลยี ใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพและแนวคิดของสเตียร์ (Steers, 1977) ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ และธนวรรธ ตั้งสินทรัพย์ศิริ (2550) สำหรับองค์ประกอบด้านพนักงาน ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลเชิงคุณภาพและแนวคิดของสเตียร์ (Steers, 1977) ซึ่งพบว่าองค์ประกอบที่มี อิทธิพลมีทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ การรักษาไว้ซึ่งพนักงาน พฤติกรรมบุคลากร แรงจูงใจในการทำงาน ความสามารถของบุคลากร การพัฒนาบุคลากร และการมีส่วนร่วมของพนักงาน สำหรับ องค์ประกอบด้านพนักงาน ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลเชิงคุณภาพและแนวคิดของสเตียร์ (Steers, 1977) พบว่าตัวแปรหลักที่มีอิทธิพลมี 6 ด้าน คือ การรักษาไว้ซึ่งพนักงาน พฤติกรรมบุคลากร แรงจูงใจใน การทำงาน ความสามารถของบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การมีส่วนร่วมของพนักงาน สำหรับ องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลเชิงคุณภาพและแนวคิดของสเตียร์ (Steers, 1977) ศิริวรรณ เสรีรัตน์ สมชาย หิรัญกิตติ และธนวรรธ ตั้งสินทรัพย์ศิริ (2550) ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ: ด้านเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ: ด้าน สังคมและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ: ด้านการเมืองและกฎหมาย สภาพแวดล้อม ภายนอกองค์การ: ด้านเทคโนโลยี สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ: การแข่งขันและการได้เปรียบ ทางการแข่งขัน และสภาพแวดล้อมภายในองค์การ: วัฒนธรรมองค์การ และองค์ประกอบด้าน นโยบายและแนวทางการจัดการ ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลเชิงคุณภาพและแนวคิดของ สเตียร์ (Steers, 1977) ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2550) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายเชิง กลยุทธ์ การติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำและการตัดสินใจ พฤติกรรมผู้นำ การได้มาซึ่งทรัพยากรและ การใช้ให้เป็นประโยชน์

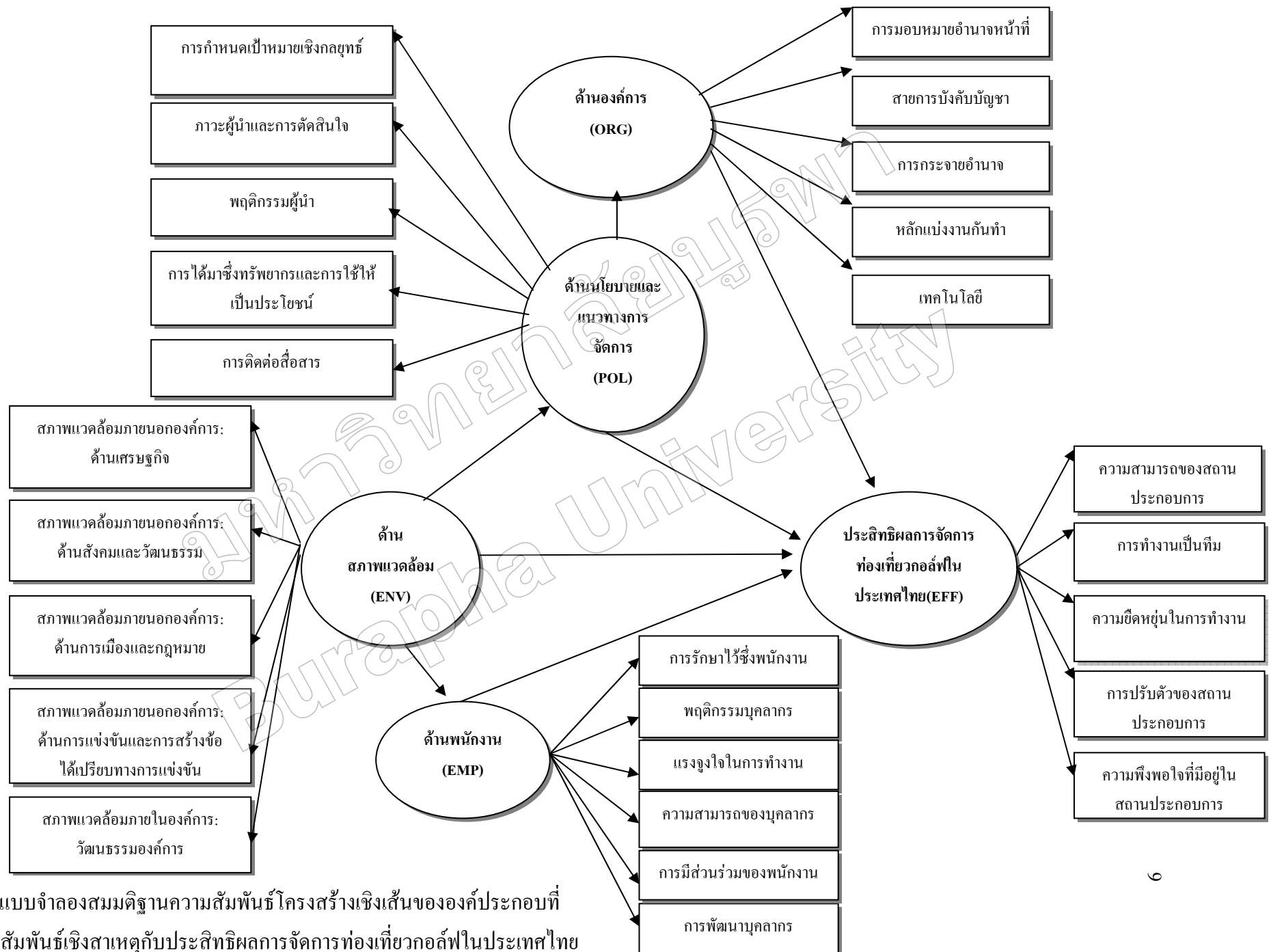
จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย โดยเขียนเป็นภาพประกอบ ดังปรากฏในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากกรอบความคิดในการวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการ
ท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ดังในภาพที่ 2 ผู้วิจัยได้สร้างแบบจำลองเชิงเส้นขององค์ประกอบที่
สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ดังภาพที่ 3

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาพที่ 3 แบบจำลองสมมติฐานความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นขององค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวทั่วโลกในประเทศไทย

จากภาพที่ 3 แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นขององค์ประกอบที่สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย โดยสมมุติฐานนี้เกิดขึ้นจากกรอบแนวคิดของผู้วิจัยซึ่งสร้างขึ้นจากการวิจัยเชิงคุณภาพ (ระยะที่ 1) นำร่อง ทฤษฎี และแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิจัยเรื่องนี้ โดยผู้วิจัยได้มีการจัดลำดับเชิงสาเหตุและผลระหว่างตัวแปรต่าง ๆ สามารถอธิบายเส้นทางอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ จากแบบจำลองสมมุติฐาน และสามารถแสดงโดยสัญลักษณ์ที่ใช้ในโมเดลมีความหมายดังนี้

1. องค์ประกอบด้านองค์การส่งผลทางตรงไปยังประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย
2. องค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการส่งผลทางตรงไปยังองค์ประกอบด้านองค์การ องค์ประกอบด้านพนักงาน และส่งผลทางอ้อมผ่านองค์ประกอบด้านองค์การและองค์ประกอบด้านพนักงานไปยังประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย
3. องค์ประกอบด้านพนักงานส่งผลทางตรงไปยังประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย
4. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมส่งผลทางตรงไปยังองค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ และส่งผลทางอ้อมผ่านองค์ประกอบด้านองค์การและองค์ประกอบด้านพนักงาน ไปยังประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. พัฒนาความรู้ใหม่ทางวิชาการเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย
2. ได้แบบจำลององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้อง
3. ผู้จัดการสามารถนำความรู้ไปสู่แนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ และมีทิศทางในการบริหารจัดการงานที่ชัดเจนยิ่งขึ้น อีกทั้งสามารถนำข้อมูลที่ได้รับมา

กำหนดหน้าที่ของการจัดการและนำเครื่องมือทางการจัดการมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยในระยะที่ 1 ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ทำการศึกษา ประกอบด้วย

1.1 ศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย

1.2 เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม สนามกอล์ฟในภาคตะวันออก

2. ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้จัดการ หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการกอล์ฟ หัวหน้าสเตาเตอร์ และหัวหน้าแคดดี้ ของสถานประกอบการการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย จำนวน 171 แห่ง รวมจำนวนทั้งหมด 4 คน (ในแต่ละแห่ง) คือ จากสถานประกอบการกอล์ฟ 18 หลุม จำนวน 121 แห่ง กลุ่มประชากร จำนวนทั้งหมด 484 คน 27 หลุม จำนวน 19 แห่ง กลุ่มประชากร จำนวนทั้งหมด 76 คน และ 36 หลุม จำนวน 8 แห่ง กลุ่มประชากร จำนวนทั้งหมด 32 คน รวมกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด จำนวน 592 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้จัดการ หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการกอล์ฟ หัวหน้าสเตาเตอร์ และหัวหน้าแคดดี้ ของสถานประกอบการการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย รวมจำนวนทั้งหมด 4 คน (ในแต่ละแห่ง) จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ได้สถานประกอบการกอล์ฟ 18 หลุม จำนวน 3 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งหมด 12 คน 27 หลุม จำนวน 2 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งหมด 8 คน และ 36 หลุม จำนวน 1 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งหมด 4 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด จำนวน 24 คน

3. เนื้อหาสาระที่ต้องการศึกษา

3.1 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ ใน 4 ด้าน คือ

3.1.1 ด้านองค์การ

3.1.2 ด้านพนักงาน

3.1.3 ด้านสภาพแวดล้อม

3.1.4 ด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยในระยะที่ 2 ไว้ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทยตามความคิดเห็นของบุคลากรในสถานประกอบการการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้จัดการ ของสถานประกอบการการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ใน 4 ภูมิภาค (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552) รวมจำนวน 145 แห่ง 145 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่

3.1.1 องค์ประกอบด้านองค์กร ของสถานประกอบการการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ประกอบด้วย สายการบังคับบัญชา การมอบหมายอำนาจหน้าที่ หลักแบ่งงานกันทำการกระจายอำนาจ และเทคโนโลยี

3.1.2 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม ของสถานประกอบการการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร: ด้านเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร: ด้านสังคมและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร: ด้านการเมืองและกฎหมาย สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร: ด้านการแข่งขันและการสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน และสภาพแวดล้อมภายในองค์กร: วัฒนธรรมองค์กร

3.1.3 องค์ประกอบด้านพนักงานของสถานประกอบการการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ประกอบด้วย การรักษาไว้ซึ่งพนักงาน พฤติกรรมบุคลากร แรงจูงใจในการทำงาน ความสามารถของบุคลากร การพัฒนาบุคลากร และการมีส่วนร่วมของพนักงาน

3.1.4 องค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ ของสถานประกอบการการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ การติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำและการตัดสินใจ พฤติกรรมผู้นำ การได้มาซึ่งทรัพยากรและการใช้ให้เป็นประโยชน์

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟในประเทศไทย ประกอบด้วย ความสามารถของสถานประกอบการ การทำงานเป็นทีม ความยืดหยุ่นในการทำงาน การปรับตัวของสถานประกอบการ และความพึงพอใจที่มีอยู่ในสถานประกอบการ

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. จำนวนตัวดัชนีชี้วัดมากเกินไป (จากระยะที่ 1) เมื่อเทียบกับจำนวนกลุ่มประชากรที่มีข้อจำกัด 145 คน
2. สภาพการจัดการสถานประกอบการ (สนามกอล์ฟ) ในประเทศไทยยังมีจำนวนมากที่ไม่ได้มาตรฐาน ระบบการจัดการยังไม่เป็นระบบแน่นอนนัก ความคลาดเคลื่อนสูง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบจำลองหรือโมเดล (Model) หมายถึง โครงสร้างของสภาพความจริงที่สร้างขึ้น ซึ่งรวมกันเป็นตัวประกอบหรือสัญลักษณ์ เพื่อใช้แทนแนวคิดหรือหลักการหรือปรากฏการณ์หนึ่ง ซึ่งใช้อธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบนั้น
2. การจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ (Golf Tourism Management) หมายถึง กระบวนการในการดำเนินงานของหน่วยงาน หรือธุรกิจ หรือสถานประกอบการ เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวกอล์ฟมีประสิทธิภาพในประเทศไทย
3. สถานประกอบการกอล์ฟ (Golf Corporation) หมายถึง สนามกอล์ฟที่ดำเนินการเกี่ยวกับกอล์ฟที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งจำนวนหลุมของสนามกอล์ฟ ได้แก่ 18 หลุม 27 หลุม และ 36 หลุม
4. การท่องเที่ยวกอล์ฟ (Golf Tourism) หมายถึง รูปแบบการเดินทางที่จำเป็นต้องออกจากที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ทำงานของผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งในส่วนของผู้เล่นและผู้ชมอาจจะเป็นทางตรงและทางอ้อมเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกอล์ฟในแง่ของการแข่งขันกอล์ฟและกิจกรรมกอล์ฟเพื่อนันทนาการ
5. องค์ประกอบที่มีอิทธิพล (Affecting Factors) หมายถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีเหตุมีผลระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกและตัวแปรแฝงภายใน ที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตัวแปรแฝงภายนอกประกอบด้วย องค์ประกอบด้านองค์กร องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม และองค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ ส่วนตัวแปรแฝงภายในประกอบด้วย พนักงาน ซึ่งประกอบเข้าด้วยกันที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ
6. ประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกอล์ฟ (Organizational Effectiveness of Golf Tourism Management) หมายถึง ความสามารถขององค์กรหรือสถานประกอบการในการบรรลุเป้าหมายหรือภารกิจที่กำหนดไว้ โดยการผสมผสานการจัดการ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากร

บริหารอย่างคุ้มค่ามีประสิทธิภาพ ทำให้สมาชิกเกิดความพึงพอใจในงานและองค์กร รวมถึงสามารถเข้าถึงความต้องการของผู้มีผลประโยชน์ตลอดจนลูกค้าขององค์กร ให้สามารถปรับตัวและพัฒนาเพื่อดำรงอยู่ต่อไปได้ในการจัดการท่องเที่ยวกอัลฟ์

7. องค์ประกอบด้านองค์กร (Organizational Characteristics) หมายถึง การจัดรวมบุคคลที่ทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเดียวกันหรือจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่างในการจัดการท่องเที่ยวกอัลฟ์ในประเทศไทย

8. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม (Environmental Characteristics) หมายถึง แรงกดดันต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการงานขององค์กรในการจัดการท่องเที่ยวกอัลฟ์ในประเทศไทย

9. องค์ประกอบด้านพนักงาน (Employees Characteristics) หมายถึง บทบาทของผู้ที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่ส่งผลไปยังประสิทธิภาพในการจัดการท่องเที่ยวกอัลฟ์ในประเทศไทย

10. องค์ประกอบด้านนโยบายและแนวทางการจัดการ (Managerial Policies and Practices Characteristics) หมายถึง การรวบรวมกิจกรรมของผู้จัดการและพนักงาน โดยนำกระบวนการจัดการมาใช้ในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการท่องเที่ยวกอัลฟ์ในประเทศไทย